

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 विकृष्यमाणैर्जवनैस्तुरंगमैर्हतेश्वरैराजरथैः सुकल्पितैः ॥ मनुष्यमातंगरथाश्वराशिभिर्द्रुतं व्रजंतो बहुधा विचूर्णिताः ॥ १६ ॥ सहेमपट्टाः परिघाः परश्वधाः शि
 ताश्च शूलामुसलानि मुद्राः ॥ पेतुश्च खट्वा विमला विकोशा गदाश्च जांबूनदपट्टनद्धाः ॥ १७ ॥ चापानि रुक्मांगदभूषणानि शराश्च कार्तस्वरचित्रपुंखाः ॥ क्र
 प्यश्च शपीता विमला विकोशाः प्रासाश्च दंडैः कनकावभासैः ॥ १८ ॥ छत्राणि वालव्यजनानि शंखाश्चिन्नापविद्धाश्च स्वजो विचित्राः ॥ कुथाः पताकां वरभूषणा
 निकिरीटमाला मुकुटाश्च भूषाः ॥ १९ ॥ प्रकीर्णका विप्रकीर्णाश्च राजन्प्रवालमुक्तातरलाश्च हाराः ॥ आपीडकेयूरवरांगदानि ग्रैवेयनिष्काः ससुवर्णसूत्राः ॥
 ॥ २० ॥ मण्युत्तमावज्जसुवर्णमुक्ता रत्नानि चोच्चावचमंगलानि ॥ गात्राणि चात्यंतसुखोचितानि शिरांसि चेंद्रुप्रतिमानानि ॥ २१ ॥ देहांश्च भोगांश्च परि
 च्छदांश्च त्यक्त्वा मनोज्ञानि सुखानि चैव ॥ स्वधर्मनिष्ठां महतीमवाप्य व्याप्या शुलोकान्यशसागतास्ते ॥ २२ ॥ निवर्तदुर्योधनयांतु सैनिका व्रजस्वराजनशि
 विरायमानद ॥ दिवाकरोप्येष विलंबते प्रभो पुनस्त्वमेवात्र नरेन्द्रकारणं ॥ २३ ॥ इत्येवमुक्त्वा विरामशल्यो दुर्योधनं शोकपरीतचेताः ॥ हाकर्णहाकर्ण इति ब्रुवा
 णमातैर्विसंज्ञं भृशमश्रुनेत्रं ॥ २४ ॥ तंद्रोणपुत्रप्रमुखानरेंद्राः सर्वे समाश्वास्य मुहुः प्रयांति ॥ निरीक्षमाणामुद्गुरजुनस्य ध्वजं महांतं यशसा ज्वलंतं ॥ २५ ॥ न
 राश्च मातंगशरीरजेन रक्तेन सित्कांचतथैव भूमिं ॥ रक्तांबरसक्तपनीययोगान्नारीप्रकाशामिव सर्वगम्यां ॥ २६ ॥ प्रच्छन्नरूपां रुधिरणराजबौद्ध्रे मूर्तेति विरा
 जमाने ॥ नैवावतस्थः कुरवः समीक्ष्य प्रव्राजिता देवलोकयसर्वे ॥ २७ ॥ वधेन कर्णस्य तु दुःखितास्ते हाकर्ण इति ब्रुवाणाः ॥ द्रुतं प्रयाताः शिविराणि राज
 न्दिवाकरं रक्तमवेक्षमाणाः ॥ २८ ॥ गांडीवमुक्तैस्तु सुवर्णपुंखैः शिलाशितैः शोणितदिग्धवाजैः ॥ शरैश्च तांगोयुधिभातिकर्णोहतोपिसन्सूर्य इवांशुमाली ॥
 ॥ २९ ॥ कर्णस्य देहं रुधिरावसिक्तं भक्तानुकंपी भगवान्विवस्वान् ॥ स्पृष्ट्वांशुभिलोहितरक्तरूपः सिष्णासुरभ्येति परं समुद्रं ॥ ३० ॥ इतीव संचित्य सुरर्षिसंघाः सं
 प्रास्थितायां तियथानिकेतनं ॥ संचितयित्वा जनता विससुर्यथा सुखं च महीतलंच ॥ ३१ ॥ तदद्रुतं प्राणभृतां भयंकरं निशांम्य युद्धं कुरुवीरमुख्ययोः ॥ धनंज
 यस्याधिरथेऽथ विस्मिताः प्रशंसमानाः प्रययुस्तदाजनाः ॥ ३२ ॥ शरसंरुक्तवर्माणं रुधिरोक्षितवाससं ॥ गतासुमपिराधेयं नैवलक्ष्मीं विमुंचति ॥ ३३ ॥ तमजां
 बूनदनिभं ज्वलनार्कसमप्रभं ॥ जीवंतमिव तं शूरं सर्वभूतानि मे निरे ॥ ३४ ॥